

ส่วนวิเทศสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับประจำวันพุธที่ 24 เดือนมิถุนายน พ.ศ.2568 หน้า 5 มูลค่าข่าว 147,467.-

บทความพิเศษ

๕ สถาบันวิจัยสันติภาพ
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ด้วยบริบทโลกที่เปลี่ยนแปลงเร็วเกิน
ไปและซับซ้อนกว่าที่คาดเดาได้ สถาบัน
อุดมศึกษาต้องไม่ใช่แหล่งผลิตบัณฑิตแบบ
ชุดความคิดเก่าๆ อีกต่อไป แต่สถาบันอุดม
ศึกษาต้องเป็น “แรงขับเคลื่อน” ให้กับประเทศ
อย่างมีเป้าหมายและทิศทางที่ทำได้จริง
การประชุมเสวนาวิชาการ “SPI Impact
Pathway: Panel Discussion on “The
Role of Thai Higher Education in
National Development”

(บทบาทอุดมศึกษาไทยกับการพัฒนา
ประเทศ) เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน พ.ศ. 2568
ที่จัดโดยสถาบันวิจัยสันติภาพแห่งมหาวิท
าลัยสวนดุสิต เพื่อเปิดพื้นที่ทางปัญญาของผู้
บริหาร นักธุรกิจ นักวิชาการ นักวิจัย จาก
ภาคส่วนต่างๆ พร้อมยกระดับวาทกรรม
“การศึกษากับการพัฒนา” แปลงความคิด
นามธรรมสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม

อุดมศึกษาไทยเผชิญกับ “วิกฤตเชิง
โครงสร้าง” หลากหลายมิติ ไม่ว่าจะเป็นอัต
ลักษณ์ คุณภาพ ความเท่าเทียม ความเชื่อมโยง
และประสิทธิภาพ แต่ภายใต้วิกฤตนี้ยัง
พบศักยภาพแฝงของ “โอกาสเชิงระบบ” ดัง
เช่นที่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ จันทร์
เจริญ อธิการบดีมหาวิทยาลัยสวนดุสิต เสนอ
แนวคิด “The Power of SDU” ผ่าน 5
แกนหลัก ได้แก่ การมีส่วนร่วม ความเป็น
เลิศทางวิชาการ การวิจัยเพื่อการใช้ประโยชน์
จริยธรรม และการเชื่อมโยงชุมชน

โจทย์ท้าทายของอุดมศึกษาไทยภายใต้
โลกาภิวัตน์ใหม่ คือการก้าวออก “หอคอย
งาช้าง” ไปสู่การเป็น “ตัวเร่ง” ให้สังคมเปลี่ยน
ผ่านอย่างยั่งยืน ดังข้อเสนอของ Dr. Naveed
Anwar ซีอีโอ CSI Bangkok ที่ชี้ให้เห็นว่า
มหาวิทยาลัยต้อง Proactive, Collaborative
และมี Positioning ที่ชัดเจน ไม่ทำทุกอย่าง
แต่ทำสิ่งที่ “ถนัดที่สุดได้ที่สุด”

รองศาสตราจารย์ ดร.ชลวิทย์ เจียร
จิตต์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มองว่าหัวใจหนึ่งของการพัฒนาประเทศคือ
“การผลิตกำลังคนตอบโจทย์อนาคต” ซึ่งการ
เรียนรูแบบ Modular Learning ไม่ยึดติด
กับสาขาวิชาแบบเดิม เช่น หลักสูตร Medi
tation Management หรือ Health
Management for Adolescents แสดงให้
เห็นการบูรณาการข้ามศาสตร์

ไทยใต้: ไรจากการเสวนา ‘บทบาทอุดมศึกษาไทยกับการพัฒนาประเทศ’

นอกจากนี้ การสร้างศูนย์ความเป็นเลิศ
(Center of Excellence) ที่มี One Stop
Service และมีองค์ความรู้ครบวงจรตั้งแต่
นักวิจัยจนถึงการนำผลงานไปสู่เชิงพาณิชย์
คือยุทธศาสตร์หนึ่งที่ทำให้อุดมศึกษามีบท
บาททางเศรษฐกิจระดับชาติและภูมิภาค
อย่างไรก็ดี ปัญหาใหญ่ของไทยคือ “ทักษะ”
ที่ยังล้าหลัง แม้จะมีความเข้มแข็งทางการ
เงิน (อันดับ 8) ตามรายงาน UNCTAD
Technology and Innovation Report 2025
แต่ “Skill Rank” อันดับ 77 สะท้อนว่า
ไทยยังไม่พร้อมต่อการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ
ยุคใหม่ การขาดแคลนบุคลากรในสาย AI,
Green Energy และ Frontier Tech ทำให้
ไทยเสียเปรียบมากในการแข่งขันระดับโลก

ศาสตราจารย์ พลตำรวจตรีหญิง ดร.
พัชรา สันถายมา ที่ปรึกษาคณะนิติวิทยา
ศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ เน้นย้ำถึง
จริยธรรมและความเข้าใจความหลากหลาย
คือหัวใจของการพัฒนา “พลเมืองคุณภาพ”
อุดมศึกษาต้องบ่มเพาะ “ผู้นำรุ่นใหม่” ที่ไม่
เพียงรู้วิชา แต่เข้าใจความเป็นมนุษย์ มีจิต
สาธารณะ และมองเห็นคนอื่นในสังคมเดีย
วกัน ตัวอย่างรูปธรรมจากโรงเรียนนายร้อย
ตำรวจที่ให้นักเรียนออกไปรับใช้สังคมผ่าน
กิจกรรม “จิตอาสา 15 วัน” ในศูนย์เลี้ยง
เด็ก ผู้สูงอายุ และศูนย์เยาวชน เพื่อเป็นการ
ฝึกให้ “ผู้นำคิดเป็น ทำเป็น และอยู่ร่วมเป็น”

ดร.จิราภรณ์ โสภากุล ผู้ช่วยคณบดี โรงเรียน
การท่องเที่ยวและการบริการ กล่าวเสริมว่า การ
ลดช่องว่างระหว่างศาสตร์ โดยเฉพาะระหว่าง
วิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์จะนำไปสู่
“ผู้นำที่มองโลกอย่างรอบด้าน” ทั้งนี้แนวคิด
ของ UNESCO ที่รวม Education, Science
และ Culture เข้าด้วยกันตอกย้ำว่า การ
ศึกษาต้องมีทั้ง “หัว” และ “หัวใจ” ควบคู่กัน
การปฏิรูปสู่ “การเรียนรู้ตลอดชีวิต” ไม่
อาจเกิดขึ้นได้โดยเพียงเปลี่ยนหลักสูตร แต่

ต้องเปลี่ยน “กระบวนทัศน์” ทั้งระบบ

Dr. Naveed Anwar เสนอการ
เปลี่ยนผ่านจากระบบ “Degree-first” เป็น
“Skill-first” โดยใช้ Micro-credential และ
Certificate-based Learning เป็นเครื่องมือ
สำคัญ อุดมศึกษาต้องออกแบบการเรียน
รู้ที่สะท้อนความยืดหยุ่น และความจำเป็น
ของแต่ละช่วงวัย

การอภิปรายประเด็นเศรษฐกิจศาสตร์
กับอุดมศึกษาไทย โดย ร้อยโท ดร.พันธ
ราชพงศา ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาขีด
ความสามารถทางการค้าและการพัฒนา
สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการการค้าและการ
พัฒนา ได้สะท้อนสถานะของประเทศไทย
ผ่านรายงานการแข่งขัน ว่า แม้ไทยจะมี
อันดับดีด้านการเงิน แต่กลับล้าหลังด้าน
ทักษะและเทคโนโลยีล้ำสมัย เมื่อเปรียบ
เทียบกับเวียดนามซึ่งจัดตั้ง FPT Univer
sity มหาวิทยาลัยเอกชนในรูปแบบ Cor
poration University ใช้ภาษาอังกฤษ 100%
และบุคลากรจากอุตสาหกรรมโดยตรงมาเป็น
ผู้สอน สะท้อนการตอบโต้ภัยทักษะตลาด
แรงงานที่แท้จริง งานหนักของอุดมศึกษา
ไทยคือ “ปิดช่องว่าง” ระหว่าง “ความรู้ใน
ห้องเรียน” กับ “ความรู้ในโลกต้องการ”

หากข้อเสนอจากเวทีเสวนานี้ได้รับ
การ “ลงมือทำ” จริงจังและต่อเนื่อง ไทย
คงจะเป็น “แหล่งทุนมนุษย์” ที่พร้อม
แข่งขันทุกเวที (โลก ภูมิภาค ท้องถิ่น)
อุดมศึกษาไทยจะไม่ใช่วิถีทางของระบบ
การศึกษา แต่เป็น “จุดเริ่มต้น” ของการ
เปลี่ยนแปลงประเทศผ่านคน ความรู้ และ
เครือข่ายที่เข้มแข็ง และวันที่ความรู้ไม่ใช่
สิ่งสงวนอยู่ในตำรา แต่อยู่ใน “อากาศ”
อุดมศึกษาไทยต้องกล้า “Change” ทบทวน
ตนเอง ปรับบทบาทจากผู้ตามสู่ “ผู้เปลี่ยน
เกม” ถ้าทำได้จริง ไทยคงไม่ต้องรอถึงอนาคต
ใหม่!!! แต่จะเป็น “ปัจจุบันที่น่าอัศจรรย์”